

Sygn. akt I Ca 249/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Antoni Smus

SSO Przemysław Majkowski

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa E. C.

przeciwko Gminie M. Z., Towarzystwu Budownictwa (...) w Z., B. P. i J. P.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanych – Gminy M. Z. i Towarzystwa Budownictwa (...) w Z.

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt I C 365/12

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie w części dotkniętej nieważnością po dniu 7 lutego 2013 r. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli pozostawiając temuż Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 249/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt

I C (...) Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli, I Wydział Cywilny zasądził solidarnie

od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. (...) na rzecz (...) kwotę 15.000,00 zł (piętnaście tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 770,00 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych) tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2012 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo Sąd oddalił oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na podstawie ustaleń faktycznych, których istotne elementy przedstawiają się następująco:

Sąd Pierwszej instancji ustalił, iż Gmina M. Z. jest właścicielem nieruchomości oznaczonej w katastrze gruntów jako działka nr (...), położonej

w Z. przy ul. (...). Działka ta stanowi ciąg pieszo – jezdny i ma charakter drogi wewnętrznej dla budynków wielorodzinnych położonych pomiędzy ulicami (...). Dwa wjazdy drogi wewnętrznej łączące ją z ulicą (...) zlokalizowane są w pasie drogowym tej ulicy. Pozostała część działki, w szczególności ta, która znajduje się przed budynkiem wielorodzinnym oznaczonym numerem (...) przy ul. (...), położona jest poza pasem drogowym wyznaczonym przez ulice (...).

Na mocy umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. Gmina M. Z. oddała w/opisaną nieruchomość w dzierżawę spółce działającej pod firmą Towarzystwo Budownictwa (...) Sp. z o.o. z/s w Z., która z mocy § 2, poz. 197 załącznika powyższej umowy stała się także zarządcą w/w nieruchomości.

W dniu 26 lutego 2010 r. Towarzystwo Budownictwa (...) Sp. z o.o. w Z. zawarła umowę zlecenia ze spółką (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w P., na mocy której ta ostatnia przyjęła na siebie obowiązek utrzymania porządku i czystości oraz oczyszczania zimowego

na nieruchomościach przez siebie zarządzanych obejmujących zasoby komunalne, wspólnoty mieszkaniowe oraz zasoby własne spółki (...) Sp. z o.o. w okresie do dnia

30 czerwca 2011 r. Zgodnie z powoływaną umową część nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) znajdująca się przed budynkiem wielorodzinnym oznaczonym jako

S.(...) w Z. miała zostać poddana oczyszczaniu zimowemu co najmniej trzykrotnie w ciągu tygodnia.

W dniu 1 września 2010 r. Gmina M. Z. zawarła z J. P. i B. P. prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Zakład Usług (...)J. (...) s.c. w Z., umowę

o wykonanie robót budowlanych zmierzających do wykonania zadania inwestycyjnego pod nazwą „Przebudowa drogi osiedlowej przy ul. (...)”. Prace budowlane miały być wykonywane w okresie od dnia 6 września 2010 r. do dnia 15

lipca 2011 r. i miały one polegać w szczególności na wykonaniu drogi osiedlowej, chodników, kanalizacji deszczowej PCV oraz utwardzeniu terenu. Inwestor przekazał wykonawcy plac budowy

w dniu 16 września 2010 r. Roboty budowlane rozpoczęły się w dniu 5 października 2010 r.

i trwały do dnia 28 listopada 2010 r., kiedy to nastąpiło wstrzymanie prac z uwagi

na pogarszające się i niesprzyjające warunki pogodowe.

Przed wstrzymaniem prac wykonawca dokonał demontażu nawierzchni z chodników przebiegających przez działkę nr (...), w tym z chodnika przebiegającego przed budynkiem wielorodzinnym położonym przy ul. (...). Na czas prac budowlanych funkcje ciągu pieszego pełniła przebiegająca przez działkę jezdni, która według ustaleń Sądu Pierwszej instancji nie była objęta zakresem prowadzonych robót. Prace budowlane zostały wznowione przez wykonawcę w dniu 17 stycznia 2011 r.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 2 stycznia 2011 r. około godziny 11:10 powódka E. C. znalazła się na terenie osiedla (...) w Z., kierując się do swojego miejsca zamieszkania, które znajdowało się w budynku wielorodzinnym przy ul. (...).

Ze względu na zdemontowany chodnik powódka zmuszona była poruszać się jezdnią, która doraźnie pełniła również funkcję ciągu pieszego. Powierzchnia jezdni była oblodzona, zaległ na niej także rozjeżdżony topniejący śnieg

co spowodowało, iż nawierzchnia ta była bardzo śliska.

Na skutek powyższego powódka poślizgnęła się i upadła na podłoże. Zdarzenie

to miało miejsce na nieruchomości opisanej jako działka nr (...). Podczas upadku poszkodowana starała się ochraniać swoją głowę oraz w miarę możliwości zamortyzować upadek w związku z czym powódka podparła się prawą ręką. W

następstwie tego prawa górna kończyna powódki uległa złamaniu w okolicy nadgarstka. Pierwszej pomocy po upadku poszkodowanej udzielił sąsiad. Powódka udała się do domu, odczuwała silny ból ręki połączony z opuchlizną. W

konsekwencji powódka postanowiła udać się do lekarza, jej syn zawiózł ją na pogotowie.

W toku leczenia u poszkodowanej zdiagnozowano złamanie nasady dalszej prawej kości promieniowej. Powódka została poddana ręcznej repozycji złamania, a następnie została ona zaopatrzona w opatrunek gipsowy palcowo – ramienny na okres 6 tygodni. W dniu

13 lutego 2011 r. poszkodowanej zdjęto gips i wdrożono rehabilitację, której powódka odbyła łącznie dwa cykle. Powódka była także leczona sanatoryjnie. Na skutek założonego gipsu powódka przez okres około 2 miesięcy nie była w stanie wykonywać zwykłych czynności życia codziennego i wymagała w tym zakresie pomocy osób trzecich, którą świadczyła jej synowa K. C., co drugi dzień w wymiarze 2,5 godziny/dziennie.

Sąd Rejonowy ustalił, iż doznany przez powódkę uraz będący następstwem upadku do jakiego doszło w dniu 2 stycznia 2011 r. łączył się z dolegliwościami bólowymi. Pomimo zakończonego leczenia powódka nie odzyskała pełnej sprawności. Doznany przez powódkę uszczerbek na zdrowiu wynosi 5 % i ma charakter trwały.

Na kanwie tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Sąd Pierwszej instancji uznał, iż odpowiedzialność za doznaną przez powódkę szkodę w wymiarze majątkowym i niemajątkowym ponosi Gmina M. Z. oraz spółka (...) Sp. z o.o. z/s w Z., na zasadzie solidarności. Sąd Rejonowy uznał, iż materialnoprawną podstawę odpowiedzialności pierwszego z wymienionych podmiotów stanowią przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz.U.2012.391.j.t.), zaś spółki (...) Sp. z o.o. – przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U.2007.19.115.j.t.). Sąd Rejonowy przyjął, iż na wymienionych podmiotach ciążył prawny obowiązek usunięcia lodu i śniegu z terenu przez który powódka przechodziła i na którym doznała upadku. Zaniechanie wykonania powyższego obowiązku pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą doznaną przez powódkę.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw aby przypisać odpowiedzialność za zdarzenie szkodzące powódce pozwanym J. P. i B. P..

Sąd Rejonowy uznał, iż na gruncie art. 444 § 1 k.c. i w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy zasadnym jest zasądzenie na rzecz powódki od solidarnie zobowiązanych pozwanych kwoty 770,00 zł tytułem odszkodowania. Nadto stosując normę wynikającą z art. 445 § 1 k.c. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 15.000,00 zł, która zdaniem Sądu stanowi adekwatną kompensatę doznanej przez poszkodowaną krzywdy.

Powyższe kwoty na zasadzie art. 481 § 1 k.c. zostały zasądzone od pozwanych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie, w tym wobec pozwanych J. P. i B. P., Sąd Pierwszej instancji orzekł o oddaleniu powództwa.

Sąd zawarł także rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, mając na uwadze wynik sporu, w którym pozwani niemal w całości ulegli powódce oraz okoliczność oddalenia powództwa wobec J. P. i B. P..

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodzili się pozwani (...) Sp. z o.o. w Z. oraz Gmina M. Z..

W apelacji z dnia 14 maja 2013 r. pozwana spółka (...) Sp. z o.o. zaskarżyła wyrok Sądu Pierwszej instancji w całości, zarzucając temu rozstrzygnięciu:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez:

1. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd wniosku pozwanego o zobowiązanie pozwanych J. P. i B. P. do przedłożenia dziennika budowy, co mogło wskazywać na stan zaawansowania i miejsca wykonywanych robót na dzień przerwania robót w dniu

28 listopada 2010 r., zawartego w piśmie procesowym z dnia 8 listopada 2012 r.,

2. wydanie wyroku w dniu 28 marca 2013 r. w sytuacji, gdy pismo interwenienta ubocznego po stronie pozwanego ad. 2 i 3, pełnomocnik pozwanego ad. 4 otrzymał po wydaniu wyroku w dniu 5 kwietnia 2013 r.,

II. naruszenie prawa materialnego, przez:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że pozwani ad. 1 i 2 mieli wykonywać jedynie chodniki a nie przebudowę drogi osiedlowej przy budynkach ul. (...) w Z.,

2. niewłaściwe jego zastosowanie, na skutek nie dania pierwszeństwa przepisom dotyczącym prac budowlanych art. 652 k.c. i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W konkluzji opierając się o tak skonstruowane zarzuty apelacyjne skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez: **A)** zasądzenie roszczenia powódki od pozwanych ad. 1 i 2 na podstawie art. 652 k.c. w zw. z art. 415 k.c. jako dzierżycieli terenu budowy art. 338 k.c.; **B)** obciążenie pozwanych ad. 1 i 2 kosztami postępowania sądowego; **C)** obciążenie pozwanych ad. 1 i 2 kosztami zastępstwa procesowego pozwanego ad. 4 przez radcę prawnego.

We wniosku alternatywnym skarżący zażądał uchylecia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej instancji.

Gmina M. Z. w wywiezionej apelacji z dnia 20 maja 2013 r. zaskarżyła wyrok Sądu Pierwszej instancji w części, tj. w zakresie punktu 1, 3 i 5 sentencji orzeczenia, dotyczącej Gminy M. Z. oraz w zakresie punktu 2 wyroku w części dotyczącej oddalenia powództwa w stosunku do pozwanych J. P. i B. P..

Przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu apelująca przedstawiła następujące zarzuty:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

1. art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, iż obowiązki uprzątnięcia błota, śniegu i lodu nie spoczywały na wykonawcy robót budowlanych,

2. art. 3 ust. 2 pkt 11 i art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez błędną wykładnię i nieuzasadnione przyjęcie, iż Gmina M. Z. była zobowiązana do uprzątnięcia błota, śniegu i lodu z terenu, na którym doszło do zdarzenia, pomimo obowiązków wynikających w tym zakresie z art. 8 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, ciążących na zarządcy drogi wewnętrznej,

3. art. 446 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię polegającą na przekroczeniu granic należnego powódce zadośćuczynienia,

4. art. 444 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię polegającą na zasądzeniu na rzecz powódki odszkodowania z tytułu kosztów opieki, pomimo nieprzedłożenia przez powódkę dowodów na poniesienie wydatków w tym zakresie,

II. naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy:

1. art. 132 § 1 k.p.c. poprzez niedokonanie zwrotu pisma pełnomocnika pozwanych ad. 1 i 2 z dnia 7 lutego 2013 r. oraz interwencji ubocznej z dnia 26 marca 2013 r., pomimo nie załączenia przez pełnomocników składających ww. pisma dowodów doręczenia drugiej stronie odpisu pism albo dowodów ich przesłania przesyłką poleconą,

2. art. 149 § 2 k.p.c. poprzez niezawiadomienie pełnomocnika pozwanego Gminy M. Z. o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 marca 2013 r.

W następstwie powyższego drugi z apelujących wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie należności solidarnie od pozwanych ad. 1, ad. 2, ewentualnie od pozwanego ad. 4 i oddalenie powództwa w stosunku do pozwanego Gminy M. Z. w całości.

Alternatywnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego Gminy M. Z. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, jednak w granicach zaskarżenia bierze z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

Oznacza to, iż w pierwszej kolejności, niejako przed zarzutami przedstawionymi przez zainteresowanych skarżących, Sąd Apelacyjny zobowiązany jest zbadać, czy w sprawie nie zachodzi którakolwiek z przesłanek wskazanych w art. 379 k.p.c. Natomiast w przypadku poczynienia przez Sąd pozytywnych ustaleń w tym zakresie w pewnym sensie dezaktualizują się zarzuty apelacyjne wskazane przez skarżącego i w związku z tym bezprzedmiotowym staje się badanie ich zasadności oraz wpływu na zaskarżone orzeczenie.

Sąd Okręgowy w Sieradzu stwierdza, iż w rozpoznawanej sprawie spełniona została przesłanka nieważności postępowania wskazana w art. 379 pkt 5) k.p.c., która egzemplifikuje się w pozbawieniu pozwanego – Gminy M. Z. możliwości obrony swych praw z powodu wadliwości procesowych, jakich dopuścił się Sąd I instancji.

Sąd Rejonowy naruszył art. 149 § 2 k.p.c. w ten sposób, że nie zawiadomił Gminy M. Z. o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień 28 marca 2013 r. w aktach sprawy brak jest zarządzenia przewodniczącego w przedmiocie zawiadomienia Stron o tym terminie. Nie wynika to również z treści postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w dniu 14 lutego 2013 r.

Z treści zwrotnego potwierdzenia odbioru znajdującego się na karcie nr 171 akt sprawy wynika, że w przesyłce listowej doręczonej przez Sąd Gminie M. Z. znajdował się odpis postanowienia oraz odpis wydanej w sprawie opinii. Ze zwrotki tej w części identyfikującej rodzaj przesyłki nie wynika natomiast, aby w przesyłce znajdowało się również zawiadomienie o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 marca 2013 r.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż w aktach sprawy brak jest dowodu na to, że pełnomocnik pozwanej Gminy, a przez to również sama strona pozwana, zostali zawiadomieni o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 28 marca 2013 r.

Powyższe spowodowało niezawinioną nieobecność pozwanej Gminy na rozprawie w dniu 28 marca 2013 r., która to okoliczność wynika z treści protokołu tej rozprawy (k. 183). Należy przy tym zważyć, iż Sąd Rejonowy nie miał podstaw do tego, aby stwierdzić, że pełnomocnik pozwanej Gminy nie stawiła się pomimo zawiadomienia o terminie, albowiem w istocie rzeczony zawiadomienie w ogóle nie zostało jej doręczone.

Zważyć należy, iż na rozprawie w dniu 28 marca 2013 r. Sąd Pierwszej instancji dopuścił i przeprowadził dowód z zeznań świadka W. O., który złożył zeznania na istotną w sprawie okoliczność, albowiem dotyczącą przebiegu prac realizowanych na osiedlu ulic (...) przez pozwanych J. P. i B. P.. Przeprowadzenie tego dowodu miało z kolei wpływ na ustalenie odpowiedzialności w/w pozwanych za doznaną przez powódkę szkodę, a więc także wpływ na odpowiedzialność pozwanej Gminy M. Z..

Reasumując z powodu nieobecności na rozprawie w dniu 28 marca 2013 r. pozwanej Gminy, będącej następstwem naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 149 § 2 k.p.c., pozwana Gmina M. Z. Została pozbawiona możliwości obrony

swoich praw, albowiem pozwana na skutek uchybień procesowych Sądu Pierwszej instancji nie mogła i nie brała udziału w istotnej części postępowania pierwszoinstancyjnego.

Spełniona została zatem przesłanka nieważności postępowania opisana przez ustawodawcę zwykłego w art. 379 pkt 5) k.p.c.

W judykaturze ugruntowanym jest pogląd, zgodnie z którym "pozbawienie strony możliwości obrony swych praw polega na tym, że z powodu wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, nie zaś gdy mimo naruszenia przepisów procesowych strona podjęła czynności procesowe" – (vide wyrok SN z dn. 7.10.2009 r., III CSK 35/09, Lex nr 572042; także SA w Łodzi w wyr. z dn. 21.02.2013 r., I ACa 1191/12, Lex nr 1311991).

W innym z judykatów Sąd Apelacyjny w Katowicach przedstawił pogląd, że pozbawienie strony możliwości obrony ma miejsce wówczas, gdy strona procesowa wbrew swojej woli zostanie faktycznie pozbawiona możliwości działania w postępowaniu lub w jego istotnej części, a skutki tego uchybienia nie mogą być usunięte w dalszym toku procesu, przed wydaniem wyroku w danej instancji – (wyr. z dn. 07.02.2013 r., III AUa 928/12, Lex nr 1282589, także SA w Warszawie w wyr. z dn. 22.01.2013 r., VI ACa 1141/12, Lex nr 1313442).

Finalnie stwierdzić należy, że Gmina miasto Z. wbrew swojej woli została pozbawiona możliwości działania w istotnej części postępowania w toku pierwszej instancji, uchybienia tego nie sposób było usunąć z uwagi na wydanie zaskarżonego wyroku, powyższe było skutkiem ewidentnego naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów procesowych – art. 149 § 2 k.p.c. i powodu braku wiedzy nt. terminu rozprawy pozwana Gmina nie miała żadnej możliwości podjęcia obrony swoich praw, oceniając tę kwestię zarówno w ujęciu obiektywnym jak i z subiektywnego punktu widzenia pozwanej, podyktowanego jej interesem.

Kumulatywne wystąpienie i spełnienie się powyższych przesłanek skutkuje częściową nieważnością postępowania w niniejszej sprawie w myśl art. 379 pkt 5) k.p.c. – (zob. wyr. SN z dn. 03.02.2010 r., II CSK 404/09, Lex nr 590206).

Sąd Okręgowy dostrzegł także naruszenie przez Sąd Pierwszej instancji art. 132 § 1 k.p.c., które również miało wpływ na ograniczenie możliwości obrony swoich praw przez pozwanych Gminę M. Z. oraz spółkę (...) w Z.. Podkreślenia wymaga bowiem, że pismo procesowe pełnomocnika pozwanych J. P. i B. P. z dnia 7 lutego 2013 r. (k. 138) wbrew dyspozycji w/w przepisu zostało doręczone wyłącznie pełnomocnikowi powódki, jak wynika z załączonego potwierdzenia nadania tego pisma znajdującego się na karcie nr 142. W aktach sprawy brak jest natomiast dowodu, aby odpis tego pisma został doręczony pełnomocnikom pozostałych pozwanych, w związku z czym powinno ono podlegać zwrotowi. Z kolei zważyć należy, że pismo to miało istotne znaczenie w sprawie albowiem na jego skutek doszło do otwarcia rozprawy na nowo, wyznaczenia nowego terminu rozprawy i przesłuchania nowego świadka, o czym pozostałe strony postępowania – pozwana Gmina i spółka (...) „Złotnicki” Sp. z o.o. nie posiadały jakiegokolwiek wiedzy wskutek uchybień procesowych (132 § 1 k.p.c.).

Pozwani (...) Sp. z o.o., a także powódka nie otrzymali również odpisu interwencji ubocznej, które to pisma zostały im doręczone już po zamknięciu rozprawy i wydaniu merytorycznego rozstrzygnięcia w pierwszej instancji (k. 198).

W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy uznał, iż postępowanie Sądu Pierwszej instancji po dniu 7 lutego 2013 r. dotknięte jest sankcją nieważności albowiem realizuje przesłankę opisaną w art. 379 pkt 5) k.p.c.

Sąd Okręgowy badał pod kątem przesłanek z art. 379 k.p.c. także postępowanie przed dniem 7 lutego 2013 r. i zważywszy, że nie zrealizowało ono żadnej z przesłanek wskazanych w powołanym przepisie, Sąd Odwoławczy nie

znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności całego przeprowadzonego w sprawie postępowania, a jedynie jego części – tj. po dniu 7 lutego 2013 r.

W następstwie powyższego, działając w oparciu o dyspozycję art. 386 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Pierwszej instancji, zniósł postępowanie w części dotkniętej nieważnością po dniu 7 lutego 2013 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli pozostawiając temuż Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego.

Z uwagi na stwierdzenie nieważności postępowania stanowiącej samoistną i bezwzględna przesłankę uchylenia zaskarżonego wyroku bezprzedmiotowym stało się badanie dalszych zarzutów przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu, sformułowanych w wywiedzionych w sprawie apelacjach.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przedstawione motywy, należało orzec jak w sentencji.